

*Цюрик М. П.
викладач-методист Казмірчук О. А.
Луцький педагогічний фаховий коледж
Комунального закладу вищої освіти
«Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради*

ПРОБЛЕМИ МОРАЛЬНОСТІ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Кожну епоху розвитку людства визначає тип моральної свідомості, який виступає домінуючим для певного часу, народу, конкретних соціально-економічних умов. В усі часи людство надзвичайно обережно, делікатно ставилося до становлення духовності особистості, адже на міцному ґрунті духовності, релігійності, моральності, культури зростає особистість відповідальна за думку, слово, вчинок.

Мета – тезово показати особливості формування моральних якостей сучасної молоді.

За будь-яких часів найкращі сподівання людства пов'язувалися з молоддю, прийдешніми поколіннями. Сьогодні молодь виступає активною силою політичних змін і залежно від того, які цінності вона вносить у ці зміни, яку культуру впроваджує, багато в чому буде залежати майбутнє суспільства, його культура, напрям трансформації. Практично в усіх державах, які знаходяться в стані трансформації, молодь опинилася в надто складних соціально-економічних, політичних умовах, коли її вступ у доросле життя супроводжується динамічними неординарними процесами не лише в політичній системі чи економічних механізмах господарювання. Досить вражаючою є зміна системи духовних, моральних цінностей, ідеалів, орієнтирів усіх громадян, а особливо молодих громадян.

Суспільство зацікавлене в тому, щоб ці цінності і культура були демократичними. Їх формування – завдання актуальне і таке, що потребує нагальної уваги.

Розбудова Української держави, відродження української нації потребують формування та впровадження відповідної Концепції національного виховання студентської молоді, яка має стати складовою частиною системи національного виховання громадянина України. Роль держави у духовному вихованні полягає в координації зусиль усіх інститутів суспільства, забезпеченні єдності та пріоритету загальнодержавних і національних інтересів.

Проблема моральності й моральної культури молодої людини завжди хвилювала й хвилює кожного/кожну педагога/педагогиню, адже це ще й формування її свідомості, світогляду, включення в економічне, політичне, культурне життя народу, уклад життя сім'ї, нації.

Оволодіння студентською молоддю духовною культурою підносить свідомість особистості на вищій щабель, наповнюють життя й діяльність високими громадськими цілями. Духовність зміцнює єдність усього суспільства, забезпечує подолання труднощів на шляху його розвитку.

Моральне виховання молоді – це водночас велика відповідальність і джерело зміцнення нації. Моральний потенціал складають загальнолюдські цінності, норми співжиття, які є регуляторами взаємовідносин у суспільстві. Звичайно, людина не може жити тільки за рахунок моральних цінностей. Але сучасна молодь взагалі не бачить сенсу в моральності. Це певною мірою пов'язано із вихованням, а також середовищем, в якому людина реалізовується, суспільством, в якому вона живе. Сьогодні, коли є можливості для морального зростання, сучасні молоді люди не потребують цього.

Велику роль у формуванні моральності студентства відіграє зміст виховної роботи. Виховна робота у коледжі – це складова частина освітнього процесу, одна з форм організації дозвілля студентів/студенток. Вона проводиться в позанавчальний час як органами студентського самоврядування, так і за активної допомоги та при тактовному керівництві з боку педагогічного колективу, особливо кураторів груп.

Отож, освітяни/освітянки мають здійснювати свою освітню діяльність таким чином, аби пропагувати серед студентської молоді ті цінності, котрі відповідають не лише історичним традиціям українського народу, а й потребам сьогодення.

Чаплигіна І.Є.

к. і. н. Лапченко А.С.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

ПСИХОЛОГІЧНІ ЯКОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРА

Напередодні місцевих виборів 2020 особливо актуально дослідити психологічні якості політичних лідерів. Не дивлячись на те що вивчення проблем політичного лідерства має дуже давню традицію, в останні десятиліття проблема «політичного лідерства» стала предметом наукових зацікавлень. І тому на сьогоднішній день цілком правомірно говорити про наявність суттєвих напрацювань з цієї тематики. Найважливіші їх аспекти досить ґрунтовно висвітлені в працях істориків, політиків, політологів, соціологів та психологів.

Одним із засновників політико-психологічного підходу до вивчення проблеми лідерства вважається саме Г. Лассуел. Він представник чиказької психологічної школи політики. Основна увага у його дослідженнях та дослідженнях його послідовників зверталася на вивчення особливостей відносин лідера з оточуючими. Російські політологи (Г. Ашин, Ф. Бурлацький, М. Ільїн та багато інших) розробили соціально-психологічну типологію лідерства. В ній пропонуються такі ознаки для його класифікації: історизм – тип лідерства залежить від характеру епохи; масштабність – лідери загальнонаціональні, регіональні, певного класу, групи; класовість – інтереси якого класу, соціальної групи захищає лідер; ставлення до існуючого ладу,